

sterski svet je te dni odklonil predlogo vnanjih držav gledé armenskega vprašanja.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki spisal Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

Bil je sveti večer. Mati so nam dali za obed le kosček kruha. »Danes se morate postiti, da boste videli zlato ovčiko!« — Nastala je tema. Najstarejša sestra je pokrila mizo, in mi smo že naprej držali vsak svojo žlico v roki. Na mizi je gorela luč. Naš tovariš je obračal malo zrcalo proti luči, da je jasen odblesek preletel sobo.

»Kaj je to?«

»To je bila zlata ovčika. Zakaj ste jedli opoldne? Bili bi jo videli.« — Mi smo ga nezaupno gledali, sestrice so stopale solze v oči. Duri so se odprle — mati so nesli večerjo. Zlata ovčika je bila pozabljena.

Ko smo se najedli, zatrobil je na vasi pastir. Mi dečki smo skočili kvišku in hitro oblekli suknje. Imel je že vsak pripravljen zvonček in bič. Pastir je trobil in mi dečki, kar nas je bilo v vasi, za njim pokajač, zvo-neč in mukajoč. Pastirjev pes je lajal, kolikor je grlo držalo, in vsi psi za njim. Gnali smo »čredo v Betlehem«.

Ko smo prišli domov, sedeli so pri nas stari gospod župnik (červavno takrat nisem vedel, da so bili stari; mislil sem, da so bili vedno taki), kateri so nas pogosto obiskovali.

Mi smo jim poljubili roko. »Kaj pa ste delali?« — »No, gonili smo čredo v Betlehem.« — »In veste, zakaj?« — Mi smo molčali.

In gospod župnik so nam pripovedovali, kako je sv. Jožef z Marijo Devico šel v zimi iz Nazareta v Betlehem — cele tri dni! — kako je bila Marija Devica utrujena; kako se je razveselila nad počitkom; kako sta hodila po celem Betlehemu od hiše do hiše in so povsod pred njima zapirali; kako se je Marija Devica jokala in kako sta naposled morala prenočiti v starem hlevu za Betlehemom. Tam se je narodil Jezusek. Pripovedovali so nam, da tega Bog ni nikomur razodel, nego ubogim pastirjem v Betlehemu itd.

Bili smo bolešno in sladko ganjeni.

»Zato ste gonili čredo v Betlehem«, so nadaljevali »da bi se vsi spomnili pastirjev betlehemske, Jezuske, Marije Device s sv. Jožefom, kako so bili brez prenočišča in da bi si vsak zapomnil, da se mora usmiliti ubogega potnika, ako si išče prenočišča, posebno v zimi in mrazu.«

Potem smo govorili dalje o raznočem.

Naglo je nekdo potrkal. Mati so sli ven. Bil je slišati temen glas. »Samo le pojdite noter in se ogrejte!« Privredli so v sobo tujega človeka. Revez je zablodil v gozdu in ko je srečno našel vas, iskal je prenočišča tam, kamor so ga oči peljale. Prišel je k nam. Ko se je tujec zagrel, poreko mu, naj se vsede nastol. Gospod župnik in oče sta ga izpraševala o tem in onem. Mati so šli v kuhinjo. Mi smo bežali za njimi: »Mama, kdo je to?« — »To nam je poslal Jezusek gosta, da bi ga počastili.«

Šli so in mu dali čist krožnik in najlepše kosce ostankov. Gospod župnik so poslali po kupico vina; nalili so mu tudi. Tujec je v radostnem začudenju gledal okoli sebe. Sestrica mu je na na tihem položila svojo božično »štruco« poleg krožnika. Jaz bi mu tudi svojo iz srca rad dal — ali pojedel sem jo, ko smo gonili čredo.

Ko je tujec pojedel, postlali so nam mati postelj ter poklekli z nami. Po navadnih molitvah so zapeli: »Narodil se je Kristus, radujmo se!«

Mi smo peli za njimi in oče, tovariš in tujec so poklekli in tudi peli.

Gospod župnik so sneli z glave črno čepico, sklonili belo glavo in si zakrili z rokami oči. Po spevu so nam pobožali lica in šli domov. Mi smo sli spat. Jaz sem slišal celo noč trobenje pastirjevo.

Smešnica. Italijan pride h krojaču, da si naroči prsnik z redko našitimi gumbami. To pa krojaču tako-le dopove: »Pa ne, da bi bilo knof, knof, knof; ampak knof, malo počak, knof!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) so na binkoštno nedeljo v stolni cerkvi peli slovesno sv. mašo ter podelili zakrament sv. birme 527 birmancem.

(Sv. mašnikovo posvečevanje.) Mil. knezoškof bodo za to odločene gg. bogoslovce posvetili v subdijakone dne 21., v djakone dne 23. in v mašnike dne 25. julija t. l.

(V Konjicah) bo »katoliško-polit. društvo« imelo v nedeljo, dne 16. junija, ob 3. popoldne izvanredni zbor, h kateremu smejo društveniki tudi svojih prijateljev pripeljati.

(Srebrni križec) za zasluge so podelili svetli cesar c. kr. orožniku, vodji Janezu Gorjupu v Konjicah, ker je z veliko nevarnostjo za svoje življenje užugal l. 1893. pod Pohorjem jako nevarnega hudodelca. Dne 4. t. m. se je hrabremu odlikovancu slovesno pripelo na prsi znamenje cesarske milosti.

(V odbor) podružnice sv. Cirila in Metoda za slovenjebistriški okraj so v Studenicah pri glavnem zboru bili izvoljeni p. n. gg.: odvetnik dr. Urban Lemež, prvomestnikom; mestni kaplan Robert Vaclavik zapisnikarjem in gostilničar Peter Novak blagajnikom.

(Podružničen shod.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Slov. Gradec je imela dne 23. maja shod v Pamečah. Ljudstva se je zbralo zelo veliko. Govoril je č. g. kaplan J. Rozman o društvenem namenu ter o versko-narodni soli. To je bil tretji shod te podružnice, katero tako spretno vodi č. g. župnik A. Ostrožnik v Pamečah.

(Dijaski kuhinji v Mariboru) je poslal č. g. kaplan Jožef Ozmec 8 gld., katere so darovali svatje na Heričevi gostiji v Ključarovcih pri Ljutomeru. Gospod Kocmut pa je nabral na Jelenovi gostiji v Bolehnecih 4 gld. 5 kr. Bog plati!

(Gornjegrajsko učiteljsko društvo) je sklenilo, poslati okrožnico vsem šolskim vodstvom onega okraja, da naj uvedejo slovensko uradovanje.

(Imenovanje.) Zdravnikom sanitetnega okrožja mozirskega je imenovan od štajarskega deželnega odbora v porazumljenju c. kr. namestnijske gosp. dr. Anton Kaisersberger, dosedanji c. kr. okr. zdravnik v Černomlji, kateri je dne 1. junija t. l. svojo službo nastopil.

(Vabilo) na shod konjerejskega društva v nedeljo, dne 9. junija ob 4. uri popoldne v gostilnici pri »Cestnem Jožetu« v Št. Juriju ob južni železnici. Prednašal bode c. kr. okr. živinozdravnik g. Jož. Volovšek 1. o umni konjereji in živinoreji, 2. o zrebetnih kobilah, 3. o boleznih pri konjih in drugi živini.

(Nova kapela.) V Radencih se zida kapela, v kateri se bo tudi smela opravljati služba božja. Kapela bode še bržčas to poletje blagoslovljena.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo) za ljutomerski okraj se je dne 26. maja t. l. ustanovilo. Predsednikom je bil izvoljen g. posestnik Ivan Kukovec; podpredsednikom g. odvetnik dr. Fr. Rosina; tajnikom g. zdravnik dr. Ant. Mihalič; blagajnikom č. g. kaplan Jož. Ozmeč; za odbornike g. notar Ant. Šlamberger, veleč. g. dekan Ivan Skuhala in g. notar Oton Ploj; za njih namestnike Jož. Mursa, Alojz Rajh in Ant. Trstenjak. Bog daj obilo blagoslova temu prepotrebniemu društvu!

(Sv. misijon) se je obhajal v Braslovčah od dne 26. maja do dne 3. junija. Vodila sta ga č. o. jezuita Doljak in Vrhovec. Verniki so z veseljem hodili poslušat spodbudnih propovedij. Udeležba je bila iz domače fare splošna, še iz sosednih far precej obilna. Prisrčna hvala bodi izrečena gorečima gospodoma misijonarjema in velečastitemu gospodu dekanu za njih trud! Bog daj svoj blagoslov!

(V svarilo!) Neki mlad postopač slov. in nemškega jezika več, je prišel na binkoštno soboto iz Maribora v Ruše z listom in podpisom: Dr. Medved, da nabira za katoliško rokodelsko društvo denar za blagoslovljenje nove zastave. Nabravši blizu 10 gld., jo je popihal, ko je zapazil, da mu gre za kožo.

(Zblaznela.) Jozefa Žlegel, želarka v Kačnjeku prihovenske župnije, je zblaznela in se je dne 26. maja v Markačici v Oplotniškem potoku utopila.

(Pogorel) je Anton Ogrizek, posestnik na Topolah pri Slatini, dne 30. maja. Razun hiše mu je ogenj pokončal vse poslopje. Četvero govedij, 4 polovnjake sli-vovke in 30 polovnjakov vina postalo je žrtev ognja. Zakresili so otroci.

(Novo jezero.) V Podbrežju pri Mariboru je letos spomladi nastalo malo jezero, ki pokriva 36 oralov zemlje. Njive in travniki so pod vodo in pridelki so uničeni. To jezero je v zadnjih 25 letih dvakrat nastalo ter zopet usahnilo. Ljudje trdijo, da je to jezero nasledek potresa.

(Nezgoda.) V Šedomu pri Rajhenburgu je nedavno padel z drevesa na korenino posestnik Seničar tako nesrečno, da mu je na dveh mestih črepinja počila.

(Grozni ženi.) V Rajhenburgu je te dni neka žena zastupila svojega moža; neka druga pa je svojega otroka živega pokopala.

(Gad je pičil) dne 24. maja petletno posestnikovo hčerko Marijo Krive iz Marince, ko je v gozdu trgala cvetlice. Dne 26. p. m. je revica vsled zastupljenja krvi umrla.

(Šolska vest.) Deželni šolski svet je dovolil v seji dne 16. maja, da se sme jednorazredna šola pri Sv. Križu nad Mariborom razširiti v dvorazrednico.

(Učiteljske spremembe.) Nadučiteljem pri Svetinjah blizu Ormoža je imenovan g. Mih. Vauhnik, učitelj pri Sv. Ilju v Slovenskih goricah, učiteljem pri

Sv. Antonu v Slovenskih goricah pa g. Fr. Kos, podučitelj pri Sv. Lenartu tik Velike Nedelje. Učiteljici ženskih ročnih del sta postali: gđe. Aloj. Hölbl od Sv. Primoža za Pišece in Globoko ter gđe. T. Praunseis za Ljutomer.

(Potres v Ljubljani.) Zemlja v Ljubljani se ne miruje. Tako so čutili potres dne 31. maja popoldne ob 3. uri 17 minut, precej močen sunek pa ta ponedeljek po noči ob 1/2 11. uri. Ta sunek je mnogo ljudi prestrašil, nove škode pa ni napravil.

(Nesreče na morju.) Na francoskem parniku »Dom Pedro« je blizu Currobede razpočil kotel. Pok je ladjo tako poškodoval, da se je takoj pogreznila. 103 osebe so utonile, 38 pa se jih je rešilo. — Ameriški parnik »Colima« se je med Manzanilo in Akapulkom pogreznil. Rešilo se je le 19 oseb, utonilo jih je 173.

(Grozna nesreča.) Dne 1. t. m. se je v Feliksdufu blizu Dunaja v jedni smodnišnici na doslej nepojasnen način unel smodnik. Pok je bil strahovit in se je slišal več ur daleč. Poslopje je povsem razrušeno, stiri ženske in dva moška pa so bili na drobne kose raztrgani.

(Mati morilka svojih otrok.) V vasi Avesnes, ne daleč od Bruselja, so orožniki zaprli v dobrih razmerah živečo kmetico Virginijo Valter, ker leti nanjo sum, da je umorila vseh devetero svojih otrok, ali ne hkrati, nego v daljših presledkih.

(Visoke hiše.) V Chicagu v Severni Ameriki je 150 hiš, ki imajo po šest nadstropij, 70 po sedem, 43 po osem, 10 po devet, 13 po deset, 1 z enajstim, 12 po dvanajst, 3 po trinajst, 10 po štirinajst, 8 po šestnajst in po 1 s sedemnajst in dvajset nadstropij.

(Za društvo duhovnikov) so meseca aprila in maja vplačali č. gg.: Černensek Fr. 13 gld., Ozmeč Jož. in Jak. Menhart po 11 gld., Kansky Jan. 10 gld., Šostarič Ferd. 5 gld., Majcen Ferd. 3 gld. (letn. do 1897), dr. Iv. Križanič, Kunej Nep. in Meznarič Mat. po 2 gld.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo sv. Petra in Pavla v Rajhenburgu je dobil č. g. Jakob Merc, župnik v Črešnjicah; župnijo sv. Antona v Stopercih pa ondotni provizor, č. g. Alojz Cilenšek.

Listi uredništva in uredništva. G. dopisniku iz Črešnjeva: Prihodnjic pride na vrsto. Isto velja tudi nekaterim drugim gg. dopisnikom. — Dopisov brez pravih podpisov ne sprejemamo. — G. J. B. v S.: smo sprejeli 250 gld. Bog Vas živi!

Loterijske številke.

Gradec 1. junija 1895:	19, 73, 6, 18, 42
Dunaj „ „	31, 17, 35, 1, 75

Hennebergova svila

7-16

— edino le pristna, če se naroči naravnost pri mojih tovarnah — črna, bela in barvana, m. od 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damast itd. (blizu 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.). Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicu se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dv. list), Zürich.

Stroj za delanje satovja, ki je nov stal 10 gld., proda za 6 gld. Vinko Skamič, organist v Cirkovcah (Pragersko).

Gostilno

želi vzeti nekdo na račun v takem kraju, kjer bi bilo dosti posla. Tudi trgovina se vzame na račun. Ponudbe pod F. C. poste restant Faal pri Mariboru. 3

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Štajarska deželna

Rogaška slatina,

priporočena od najimenitnejših zdravnikov.

Tempelj-izvirek

najboljša svežilna pijača, posebno pri nalezljivih boleznih.

Styria-izvirek

dobro zdravilo proti boleznim prebavnih organov.

Dobiva se

pri deželnem slatinarstvu v Rogatcu-Slatini in pri dež. zalogi v Gradcu, Schmiedgasse. 4-10